

Zbigniew Łukowski

Życiorys

Urodziłem się 26 maja 1920 roku w Wiłkomierzu, jako najmłodszy z czworga rodzeństwa, w polskiej rodzinie Łukowskich, osiadłej na Litwie od kilku wieków. Jak wynika z dokumentów przechowywanych w Archiwum Wileńskim, już w 1555 roku Grzegorz Łukowski odwoływał się do króla Zygmunta II Augusta, z powodu zawładnięcia przez urzędników królewskich 10 włókami ziemi, stanowiącej własność Łukowskich.

W 1938 roku ukończyłem Polskie Gimnazjum w Wiłkomierzu. W latach szkolnych byłem wielce aktywnym członkiem społeczności uczniowskiej {Kółko Literackie i gazetka szkolna, Kółko Sportowe}. Na studia techniczne wybierałem się do Warszawy, lecz w Poselstwie Rzeczypospolitej Polskiej w Kownie przekonano mnie, że powinienem studiować na Litwie i działać w polskim środowisku akademickim.

W listopadzie 1938 roku, z gronem kolegów z polskiej korporacji studenckiej „Lauda” w Kownie, wziąłem udział w uroczystościach w Wilnie, związanych ze 110 rocznicą istnienia najstarszej polskiej korporacji „Konwent Polonia”. Była to jednocześnie data mego zauroczenia Wilnem. Marzenie zamieszkania na stałe w tym mieście spełniło się w październiku 1940 roku. W okresie lat 1941 – 01.1944 w Wilnie pracowałem kolejno w hotelarstwie, w szpitalu i na kolei. W sierpniu 1941 roku zostałem zaprzysiężony w ZWZ {od 04.02.1942 W AK} 6.12.1943 zostałem aresztowany przez Gestapo a 22.12.1943 wykupiony za całe rodzinne złoto. Od połowy stycznia 1944 ukrywałem się w Wilnie, a od lutego na Litwie. Przyjaciel, który obiecał załatwić mój przerzut do wileńskiej partyzantki, nie przesłał mi na Litwę umówionego sygnału {dopiero po wojnie dowiedziałem się, że zginął}.

Do Wilna wróciłem w październiku 1944 roku. 12.01.1945 roku zostałem aresztowany przez NKWD i trafiłem do więzienia na Łukiszkach. 22.02.1945 roku transport więźniów z tego więzienia ruszył do Donbasu. 02.03.1945 roku znalazłem się w obozie Nr 240/16. Z uwagi na fatalną kondycję i krańcowe wyczerpanie, we wrześniu 1945 roku zostałem zakwalifikowany przez specjalną komisję do zwolnienia. Do Wilna wróciłem 17 września 1945 roku. 13 października 1945 roku ożeniłem się, a w grudniu z żoną i teściami wyjechałem tak zwanym „transportem repatriacyjnym” do Gdańska. Od lipca 1947 roku rozpocząłem pracę w Biurze Odbudowy Portów i dodatkowo od 01.1948 w Biurze Projektów Budownictwa Morskiego w Gdańsku. Dyplom inżyniera uzyskałem 13.02.1953. W 1957 roku objąłem w Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego stanowisko Głównego Specjalisty. 01.10.1981 roku przeszedłem na emeryturę. W 1958 roku zostałem rzeczoznawcą PZITS, w 1962 rzeczoznawcą wojewódzkim, a w 1976 zostałem powołany przez Min. Gosp. Teren. I Ochr. Środowiska na rzeczoznawcę budowlanego w specjalności instalacyjno-inżynierskiej.

Zbigniew Łukowski

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Several paragraphs of very faint, illegible text in the upper section of the page.

Another set of paragraphs of very faint, illegible text in the middle section of the page.

A final set of paragraphs of very faint, illegible text in the lower section of the page.